Vrány - Brontosauři

```
               Hmi
1. Když mlha kvečeru se zvedá a slunce dlouhý stíny
                        G          Hmi
   naposledy kreslí, kreslí mezi mech,
            D       A               Hmi       Emi
   a vůně hořícího jehličí, to jak na ohýnku čaj si vaříš,
    Hmi          F#mi      Hmi
   do písniček provoní ti dech.
2. Opřeni o stromy a na kamenech sedíme a zpíváme
   o rose na kolejích a o kouzlu všech tuláckých rán,
   kdy člověk nemusí nic, jenom prostě bejt a koukat,
   jak je pěknej svět, a hlavně: není sám.
             D         A         Hmi
R: Písnička pohladí ti otevřený rány,
              Emi          F#mi        Hmi
   poslední dobou ňák je toho na nás moc,
            D              A             Hmi
   kdekdo sbírá jen jak v polích setbu vrány,
            Emi       F#mi          Hmi
   a tady plameny ti dávaj' dobrou noc.
3. A dlaně do potoka ponoříš, pohladíš uhlazenej kámen,
   nevím, jak vám, mně tohle připomíná křest,
   a ruku na čelo si položíš a kapky po tváři ti stékaj',
   jak někdy pěkně umí život vonět, kvést.
R:
               Hmi
*: Když mlha kvečeru se zvedá a slunce dlouhý stíny
                        G          Hmi
   naposledy kreslí, kreslí mezi mech ...
```